

april 1978, som danner grundlag dels for den til ER-79 benyttede redegørelse om varmeforsyningsplanlægning og områdeafgrænsning, dels for lovforslagene om varmeforsyning og om de heraf følgende ændringer i lovgivningen under miljøministeriets område.

I denne forbindelse bemærker flertallet, at handelsministeren har tilkendegivet, at lovforslagene ikke hindrer muligheden for en bred anvendelse af naturgassen f. eks. i varmecentraler eller til procesformål i industrien.

Flertallet konstaterer, at der gennem lovforslagene åbnes mulighed for virkeliggørelse af væsentlige dele af en dansk energipolitik. Disse foranstaltninger er nu modne til gennemførelse, men flertallet har også bemærket, at de dele af energiplanen, som endnu ikke har nået beslutningsfasen, fortsat indgår i regeringens energipolitik.

Udvalget har noteret sig, at regeringen for tiden har spørgsmålet om olierørsledning oppe til undersøgelse og overvejelse og ønsker at understrege udvalgets interesse i, at også disse forekomster kommer Danmark til gode.

I. Forholdet til de vedvarende energikilder

Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har bemærket sig, at boligministeren har fremsat lovforslag om statstilskud til udnyttelse af vedvarende energikilder m. v., således at der gennem serieproduktion af egnede anlægstyper vil kunne opnås reducerede anlægspriser.

Handelsministeren har herudover i samråd gjort opmærksom på, at der stadig er behov for i et tæt samarbejde med de berørte virksomheder at fortsætte de målrettede forsknings- og udviklingsaktiviteter på de vedvarende energikilders område. Udvalget har i den forbindelse bemærket sig, at handelsministeren i løbet af 1979 vil stille forslag om omfang og indhold i den fremtidige udbygning af dansk energiforskning og -udvikling, således at denne vigtige aktivitet på det energipolitiske område kan komme ind i fastere rammer, end det har været tilfældet hidtil, hvor bevillingerne til handelsministeriets energiforskningsprogram har været knyttet til de politiske forlig i august 1976 og 1977.

Udvalget har endvidere hæftet sig ved, at handelsministeren ved første behandling af forslaget om varmeforsyning i folketinget den 18. april 1979 har givet udtryk for, at loven ikke vil hindre anvendelse af vedvarende energikilder som vindmøller, biogasanlæg, solvarmeanlæg m. v. og af brændeovne.

II. Dansk deltagelse i arbejdet

Et flertal (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lægger afgørende vægt på, at der ved planlægning, projektering, etablering og drift af naturgassystemet – produktion, transmission og distribution – opnås de bedst mulige vilkår for konkurrencedygtige danske virksomheders deltagelse i arbejdet. Flertallet har i den forbindelse bemærket sig handelsministerens udtalelser herom i tinget og ved besvarelse af en række spørgsmål. Flertallet forudsætter, at handelsministeren, som anført under samråd med udvalget, drager omsorg for en intensiveret indsats – også i lyset af den foreslåede styrkelse af handelsministeriets energiadministration – med henblik på samordning og fremme af kontakten mellem dansk erhvervsliv og de tre bygherregupper: DUC, DONG og de regionale og lokale gasfordelingsselskaber. Flertallet forudsætter ligeledes, at handelsministeren holder udvalget underrettet om udviklingen i den danske deltagelse i arbejdet og om initiativer vedrørende eventuelle yderligere foranstaltninger til støtte for bestræbelserne på dette område.

III. Koordinering af låneoptagelse

Handelsministeren har under samråd med udvalget og ved besvarelse af spørgsmål stillet af udvalget oplyst, at der ved præsentationen af naturgasprojektet på lånemarkedet vil blive lagt vægt på koordinering af DONGs og de regionale naturgasfordelingsselskabers låneoptagelse. Dette vil blive sikret i forbindelse med forelæggelsen af låneansøgningerne i finansministeriet. Det er herunder oplyst, at de regionale naturgasplanlægningselskaber – efter omdannelse til egentlige naturgasfordelingsselskaber – agter at oprette et fællesorgan, som på de enkelte selskabers vegne kan forestå den samlede finansiering af fordelingsnettet.